

தகப்பன், சிவனுக்கே உணர்த்திய, 'தகப்பன் சாமி'யாகத் தங்கள் மூர்கனசை,; சிவனுக்கும் மலோன சக்தியாக உயர்த்தி வணங்குகிறார்கள்.

மானிடவியல் பார்வையில் ஆதித் தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் .போரும் காதலும் ; மூதன் மனைபடுத தப்படுவது தெளிவாகிறது. மனிதரின் உணர்வுகளையதார்த்தமாகப் பிரதிபலிக்கும் படபடப்புகளாக அகநானூறும் புறநானூறும் விளங்குகின்றன. அகநானூறு கி;மு.1-3ம் நூற்றாண்டு எழுதப்பட்டது.

அறிஞர் கமில் சுவெலபில் அவர்கள், அநானூறு பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, 'வன் ஓவ் த மலோஸ்ட் வலுயபில் கொலகஸன் ஓவ் பமோயம்ஸ்) என்று சொல்கிறார். அதாவது மிகவும் அளப்பரிய பெருமவையந்த கவிதைத் தொகுதி' என்கிறார்

மானிடவியல் ஆய்வின் படி, வள்ளி மூர்கன் காதலக் ;கதை ஒருகாலத்தில் தலால் குடிகளின் நாடோடிக் கதைகளாக இருந்திருக்கலாம் .மக்களின் புராதனக் கதைகள் அவர்களின் சரித்திரத்துடனணைந்தது. அதன் பிரதிபலிப்பாகக் ,கந்த புராணத்தில் வள்ளிக் குமுகிய இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வள்ளி மூர்கன் காதலக் கதை தமிழரின் இயல் இசை நாடகத்துடனணைந்தது. இது பற்றி, ஆர் .ஆர் .மார்ட் என்ற பிரித்தானிய மானுடவியலாளரின் கருத்துப்படி, 'ஆதிமக்களின் உணர்வுகள் அவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கைச் சமூலின் அடிப்படையில் வளர்ந்தன. எனவே அவர்களின் ஆடல் பாடல் .சடங்குகள் .அவர்களபற்றிய வரலாற்றின் தனித்துவத்தைக் காட்டுகிறது என்கிறார் . (என்கார்ட்டா 1994).

மூர்க வழிபாட்டுடன் தொடர்பு கொண்ட தமிழரைப் பொறுத்தவரையில் ,அவர்களின் வரலாறு,ஆதிகாலத்தில் இயற்கையை வணங்கிய காலமான பல்லாயிரம் வருடங்களுக்கு முற்பட்டது.

ஆதி மனிதரின் இயற்கை வழிபாட்டில் , 'கந்த' என்ற சொல் 'கந்து' எனப்பது மரத்தின் 'கிளை' என்ற கருத்துடன் ஒன்றுபட்டது. வள்ளிக் கொடிகடம்ப மரத்தசை சூற்றிவளந்தது படர்வது. மூர்கனகை 'கந்தா' 'கடம்பா' என்று வணங்கியிருக்கிறார்கள் தமிழர்கள் .

மூர்க வழிபாடு பற்றி, அறிஞர் ,ரமோலிலோ தூப்பரின் ; கஹ்றில் , 'கிரகேக் பழய மூர்குக் கதையான அவர்களின் வனக் கடவுள் , டயையனஸிஸ் கதையையும் . தமிழரின் மூர்குக் கடவுள் கதையையும் ஒப்பிடல் வணேடும் . டயையனஸிஸ் , ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தியாவை அடந்ததாகப் பழமரபக் கதைகள் குறிப்பிட்கின்றன. கிரகேக் நாகரீ கத்தில் இவர் வனக் கடவுளாக வணங்கப்படுபவர் .கூன்றுகளின் தலவைன் .மரங்களின் தலவைன் . அவன் தொடர்பான விழாக்களில் .பெண்டிர்தம் மை மறந்து ஆடுவர் . இப்படியான தகவல்களுடன் ,தமிழரின் கூன்றுக் கடவள் ,மத்திய ஆசியவழியாக இந்தியாவை வந்ததனைத் , திராவிடரின் மூர்குக் கடவுளா? ' என்ற கேள்வி எழுகிறது' என்கிறார் . அதத்துடன் அவரின் ; ஆய்வில் மூர்கனதை ஆதித் தமிழரின் போர்க் கடவுளாகக் காண்கிறார் .

திராவிடம் ,தமிழ் மொழி போன்ற விடயங்களின் ஆதிமலததை ஆய்வு செய்த அறிஞர் கமில் ஷிவலபில் (17.9.1927- 17.01.2009), அவர்களின் கருத்துப்படி, 'தமிழர்கள் ,புத்தாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னலான 'நியலலித்திக'; காலகட்டத்தில் ,வாழ்ந்தவர்கள் என்று

சொல்கிறார். அன்றிலிருந்து தமிழரின் வாழ்க்கை சமுதாய மாற்றத்துடன் மூர்கவழிபாடும் தொடர்கிறது.

மூர்கனின் தொன்மையைத் தமிழரின் கலாச்சார வளர்ச்சியுடன் நோக்கும்போது கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட, திருமூர்காற்றுப்படையில், மூர்கன்குன்றாக கடவுளாகப் போற்றப்படுகிறான். இதில்,

'அஞ்சு முகம் தோன்றின் ஆறுமுகம் தோன்றும்,
வெஞ்சமரில் அஞ்சலனை வலே தோன்றும் - நடுஞ்சில்,
ஓரகால் நினகைகின் இரகாலும் தோன்றும், மூர்கா என்றோதுவார் முன்' என்று பாடப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ் வளர்த்த பாண்டிய மன்னர்களின் இடங்களிற்றான் பெரும்பான்மையான மூர்க தலங்களும் என. மூர்க தலங்களில் திருச்செந்தூர் தவிர மற்ற இடங்களில் லாம் மலகைக் குன்றங்களில் அமைந்திருக்கின்றன. சோழர் காலத்தில் மூர்கன் 'கடவுளரின் கடவுளாக' உயர்த்தி வகைக்கப் பட்டிருக்கிறான்.

எனவே, இப்படியான பல தகவல்களுடன், மூர்க வழிபாட்டின் ஆழத்தையும் பன்முகமான குறிப்புகளையும், மாணுவியல் பார்வையில் ஆய்வு செய்கிறது இந்தச் சிறு கட்டுரை.

மாணுவியல் பார்வையில் மூர்கனை நோக்கும்போது, அந்த மூர்கனை வழிபடும் தமிழர்; சமுதாயம் சார்ந்த, இனரீதியான வரலாறும், தொல்பொருள் சாட்சியங்களும் முக்கியம் என்பது மட்டுமல்லாமல், மொழி ரீதியான வளர்ச்சி, அரசியல் மாற்றங்கள். அத்துடன் அவர்களின் கலாச்சாரம் சார்ந்த தடேதல் என்பனவும் சாட்சியங்களாகவிருக்கின்றன.

மூர்க வழிபாட்டில் 'ஆறுமுகம்' என்ற அடையாளம், டு, தமிழரின் அறிவு, வீரம், செல்வம், ஆளுமை, அன்பு, கவரவம், எனும் ஆறு கருகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன என்று சொல்கின்றனர் முன்னோர்.

அறிஞர் கமில் ஷெவல்பில், தமிழரின் தொன்மையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

".தமிழரின் கலாச்சாரத் தொன்மை மிகவும் தெளிவான நீட்சியைக் கொண்டது. வேறு எந்தக் கலாச்சாரத்திலிருந்தும், பிரிந்தோ, திரிவாபட்டோ வரவில்லை. தமிழர் கலாச்சாரமும் மொழியும் சமஸ்கிருதம் வருவதற்கு முதல் வளர்ந்தன' என்கிறார்.

உலகின் மூது மொழியும், இன்றும் தொடர்ந்து பச்சேபட்டாகக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் மொழி ஆகக் குறைந்தது கி.மு. 2500 ஆண்டுகளுக்கு மலோன, அதாவது 5000 வருட வளர்ச்சியுடையது என்பது மொழி ஆய்வு செய்வோரின் கருத்தாகும்.

தமிழ் நாட்டில் உள்ள கீழடி தொல் ஆய்வில் எந்த விதமான உருவ வழிபாட்டுத் தடயங்களும் இரூந்ததான தகவலை நான் இதுவரை காணவில்லை. இந்தத் காலகட்டம், உருவ வழிபாடு வருவதற்கு முன்னிருந்த தமிழ் மக்களின் தொன்மைக் கலாச்சாரத் தைப் பிரதிபலிக்கிறது.

ஆதிகால மக்களில் பல இனத்தவர்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் உருவ வழிபாட்டு முறை தோன்ற முதுலதே தங்கள் ம஠தாதயினரதைத் தங்கள் வாழ்வின வழிகாட்டிகாளக வணங்கி வாழ்ந்தவர்கள். அந்த வழிபாட்டு'குல தயெ'வ' வழிபாடாகும்.

இந்த ஆதி வழிபாட்டின் தொடர்ச்சி, இன்னும், ஆதிகாலத் தமிழரின் கலாச்சாரங்களகை; கொண்ட இலங்கை கிழக்கு மகாணத்தின் பிரதற்பலிக் கிறது. அங்கு, பழம் தமிழரின் தனெ'மடாடி நாடகக் க஠த்துகக் கலகை, நாடி வதை தியம், பதை திய மருத்துவம், பாம்பு வதை தியம் ம஠லிகை வதை தியம், ம஠லிகை வளர்ப்பு. என பன போன்ற தனெ'மங்களுடன் குல தயெ'வ வழிபாடும் தொடர்கிறது.

எனது தகப்பனாரின் குல தயெ'வம் குமாரசுவாமி. ஏங்கள் பகுதிகளில், பல குல தயெ'வங்களின் வழிபாடுகள், கடல் நாச்சியம் மயையார், மாரியம் மன போன்ற பெயர்களில் தொடர்கின்றன..

கிழக்கிலங்கைத் தனெ'மசை' சடங்குகள் இலங்கையின் வறே துமிழ்ப்பகுதிகளில் லை. உதாரணமாகப் போயாட்டும் சடங்கு போன்றவை. அத்துடன் எனது கிராமம் மாய மந்திர தொழில்களுக்கூப்பெயர்ப்போனது. இந்தத் தடயங்கள் அன்னியரால் அழிக்கப்பட்டாத தனெ'மங்கள். இம்மாவட்டங்களில், முருக ஆலயங்களில் உருவ வழிபாட்டுக்குப்பதில் ம஠லஸ்தானத்தில் 'வலை' வழிபாட்டு நடக்கும்.

இந்தப் பகுதி மக்கள் கி.மு. 259ல் அசோக அரசனால் கலிங்க நாட்டிலிருந்து நாடகடத்தப்பட்ட 150,000 சவை மக்களில்; ஒருபகுதியினர் என்ற வரலாற்றுண்டு. இவர்களின், வழிபாட்டுமுறை, சடங்குகள் மாதிரியானவை பாலி, பிஜி போன்ற தீ வுகளில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவர்கள், 'அங்கு'கலை'வ' மக்கள் என்று அழகைக் கப்படுகிறார்கள்.

மானுடவியல் ஆய்வில் தமிழ் மக்கள், தமிழ் மொழியைப் பசேும் திராவிட இனத்தசை' சரேந்த மக்கள். அவர்கள்; உலகின் புராதனக் குடிகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறார்கள். இவர்களின் புராதனம், மறே கு ஆசியாவில் தொடங்கி சிந்துவெளி நாகரீ கம் வரதை தொடர்கிறது. மறே காசிய நாடகளின் விவசாயத்தோடும் தொடர்பான நாகரீ கம் வளரந்த காலத்தில் இந் தியாவில் பல இடங்களில் பரந்த வாழ்ந்த நாகரீ பக வளர்ச்சியின் பிரதிபலிப்புத்தான 2500 வருடத்திற்கும் மலோன, 250 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் காணப்பட்ட மிகத் தனெ'மயைடயை. மலாகான சாதாரன ஹரப்பா தொல்லாய்வுகள் என்றும் பாரக்கலாம். இந்தத் தொல் பொருட்கள் அன்று வாழ்ந்த மக்களின் கலாச்சாரத்தின் வளர்ச்சியகை காட்டுகின்றன.

ப஠ம்புகார் நகரும்; கி.மு. 11,000 வருடங்கள்கு முன் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதே மாதிரி, கிரகே க நாகரீ கம் பல்லாயிர வருட சரித்திரத்தைக் கொண்டது. ஒன்பதினாயிரம் வருடங்கள்கு முன் கடலில் அமிழ்ந்த, 'அடலாண்டஸ' தீ வுபற்றி, உலகப்பெயர்பெற்ற தத்துவஞானி சாக்கிட்டஸின் மாணவரும், மாமன்னர் அடகெ ஸாண்டரூக்கக் கல் விபுகட்டிய அரிஸ்டாட்டிலின் ஆசிரியருமான தத்துவஞானி பிலாட்டோ அவர்கள் (கிமு. 428, 27 அல்லது 424, 423-348, 347) கி.மு. 5ம் ந஠ற்றாண்டில் எழுதியிருக்கிறார். அதாவது, புத்தாயிரம் வருடங்கள்கு முன் நாகரீ கம் வளரந்த சமுதாயம் அந்தப் பிராந்தியத்திருந்து அழிந்திருக்கிறது என்பது தெரிகிறது..

இன்னொரு தகவல், இற்றகைக் கு 7500ம் ஆண்டு காலகட்டத்தில். மத்தியதரகைக் கடற்

பகுதியில் ஏற்பட்ட பெருவெள்ளம் பற்றிப் பலர் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதன் பின் மொசப்பட்டமியா போன்ற இடங்களில் மனித குடியிறேறத்தின் விருத்தி பற்றிக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அதாவது,மறே காசியாவில் வாழ்ந்த மக்கள் வறே,பல்லிடங்களாகும் பரவியது தெரிகிறது.

பெரு வெள்ளத்தற்குப் பயந்து நகர்ந்த மக்கள் குன்றுகளில் குடியிருப்பை அமைத்தனர் எனப்பதும் களேவி. ஏனென்றால் மூர்க்குக்குக் குன்று வழிபாடு இருப்பதுபோல் மத்திய தரகை கடல் நாட்களில் பலதிலும் உயர் குன்று வழிபாடுகள் உள்ளன. இந்த விடயம் இந்தக் கட்டுரையில் சில இடங்களில் மீண்டும் பச்சேப்படும்.

மொழி,ரீதியாகத் தமிழ் மொழியின் தொன்மையை ஆய்வு செய்யும் போது,உலகத்தில் பழைய மொழிகளாக நார்பது மொழிகள் இருந்தன என்றும் அதில் தமிழ் மொழியும் ஒன்றாகும் என்று கமேபிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக ஆய்வு சொல்கிறது.

மறே காசிய, மத்திய தரகை கடல் நாட்களில் முதல் மொழிகளாகவிரும்பு,சுமரேயன், எஜி;பதிய மொழி,கிரகேக் மொழி,பினசேயன்,லத்தின் மொழி;பழைய,பாரசீ கமொழி,வடக்கு,தற்கு,அரபு மொழி,இயசே பசேய அரமிக மொழி;இந்தோ யிரபேயன் மொழி. சீன மொழி என்பன வழக்கத்திலிருந்து அதே காலத்தில் பழைய தமிழ் மொழியும் இருந்து வரலாற்றுண்டு.

ஐஸ்வர்யா பி. வி. சிவசுப்பிரமணியம் :

மறே குறிப்பிட்ட மொழிகளைப் பசேய,இன்றைய ஈராக்,ஈரான்,சிரியா பாலஸ்தீனம்,இஸ்ரவேல் உள்ளிட்ட மறேகு ஆசிய நாட்கள் ஆதிக்குடிகளின் பண்பாட்டின் மீல இடங்களாக அமைந்திருந்தன.புகழ் பெற்ற சுமரேய,பாபிலோனிய நாகரிகங்களாகும் திராவிடத் தமிழர் நாகரீகங்களாகும்மிடையே மிகுந்த ஒற்றுமையிருந்தன.

மூர்க்கு வழிபாடு பற்றி, ரோமில் தாப்பரின்; கிறிஸ்து, 'கிரகேக் நாட்டில் டையோனிஸை வனக்கடவுளாக வழிபட்ட காலம் சொல்லப்படுகிறது. அதே காலகட்டத்தில் அங்கும் ஒரு வன தேவதை 'டையானா' என்ற பெயரில் இருந்ததான வரலாற்றுண்டு.இது மூர்க்கு வள்ளி இருப்பதை ஒத்திருக்கிறது.

மூர்க்கு கடவுள் மாதிரியே 'டையோனிஸிஸ்' என்ற வனக்கடவுள் கிரகேக் பாம்புரியக் கடவுள்களில் ஒரு தர இருந்தார் என்று கிரகேக் வரலாறும் சொல்கின்றன. மகா அலகெஷாண்டர் (356-323)இந்தியாவைக் கி;மூ.326ல்; வரமூதல், ஆறாயிரம் வருடங்களாகும் முன் டையோனிஸிஸ் இந்தியா (326-323) வந்ததாகவும் வரலாற்றுக் கதைகள் சொல்கின்றன.

மூர்க்கு வழிபாடும் தமிழர்கள் ஆதிகாலத்தில்,கிரகேக் நாட்டிலிருந்து பெயர்ந்த ஒரு இனக்குழு மக்களாக இருக்கலாம் என்று வறே பல அறிஞர்களும்; கருதுகின்றனர். தமிழ் மக்கள், 'கிரகேக் தேவர்களில் ஒன்றான 'கிரத' இடத்திலிருந்து வந்த வழிமுறையினர்' என்று 'எடரால்' என்ற அறிஞர் சொல்வதாகத் தமிழ் அறிஞர் அறவாணன் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். (க.ப.அறவாணன் .1984)

அழிந்துவிட்ட 'மினோயன்'; வரலாற்றைக் கொண்ட இந்த 'கிரத' தீவில் வாழ்ந்த

ஆதிக் குடிகள், 'தர்மிலை' என்று கிரகேக் கரர்களால் அழகைக் கப் பட்டதாகக் கஹுகிறார் அறவாணன். மலேமும், இம்மக் களுகக் கும், தமிழர்களுகக் கும், தமிழ் மொழி ஒற்றுமையுடன் வழிபாட்டு ஒற்றுமகைளும் இருந்ததாகக் கஹுகிறார் இவர்.

தமிழ் மொழியின் தளன்மபற்றி ஆய்வு சயெ்த ரொபர்ட்டு கால்ட்வெல் (1814-1891); அவர்கள் 'திராவிடரின் மொழிகளிலுள்ள வார்த்தகைள் யுதர்களின் ஹீப்ரு மொழி, கிரகேக் மொழிகளிலுள்ள வார்த்தகைளை ஒத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்.

தமிழ்க் கிராமக் குககைளில், கி.மு 9-10 காலகட்டத்தகைச் சரேந்த தமிழ் பிராமி எழுத்துகள், கால்ட்வெல் சொல்லும் காலகட்டத்தகை ஒத்திருக்கிறது என்பதகைத் தெரிந்துக் கொள்ளலாம். கி.மு 11.10ம் நஹுறாண்டளவில்; கால, கடற்கோளால், குமரிக் கண்டம் அழிந்ததாகச் சொல்லப் படுகிறது. அதுபற்றியுே தளன் தமிழ்கம் அழிந்தது பற்றியுே ஆய்வுகள் பரெிதாக நடக்கவில்லை.

ஆனால் கி.மு.3000 அல்லது 2800 ஆண்டுகளுகக் கும், இந்துியாவகைச் சஹீந்ததுள்ள இந்து சமுத்திரத்தில் விழந்த, 'கொமட'; அதாவது 'வால்மீன்' அல்லது, 'மீட்டியுறடை' என்ற பரெும் விண்வீழ் கல்லின் வீழ்ச்சியால்; ஏற்பட்ட பிரமாண்டமான சுனாமியால் பரெிய தாகக் கமுண்டானது என்று ஆய்வுகள் சொல்கிறது. இந்துத் தகவலுகக் கும். பஹிப்புக்கார் அழிந்த சரித்திரத்திற்கும் தொடர்பு காணுதல் இன்றியடயாதது.

'சிலப்பதிகாரம்', (11:20-21) கலித் தொகை (104), புறநானுறு, (9) குறுந்தொகை (52), இளம்பஹுரணர் உரகை, இறயைனார் களவியல் உரகை, அடியார்க்கு நல்லாரின் சிலப்பதிகார உரகை ஆகியவற்றில், குமரிக் கண்டம், பற்றியும், அது, இன்றயைத் தளன்னிந்துியாவின், தறெக்கேயிருந்து அழிந்தது பற்றியும் கஹுப்படும் குறிப்புககைக் கொண்டு, தமிழர் குமரிக் கண்டத்திற தளொன்றினர் என்று தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் உரகைக் கின்றனர்' என்கிறார் அறவாணன்.

குமரிக் கண்டம், ஆபிரிக்க. அததுடன் மத்திரகைக் கடல் நாடுகளுகடன் இணைந்து தளன்மபற்றிக் குறிப்பிடும் பது, அங்கிருந்து பரெும் பாலான பழயை குடிகள் சஹுரியனகை வணங்கியதாகச் சானுறுகள் உள்ளன.

மருகனகைச் சஹுரியனின் மகனாக சங்கத் தமிழர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட 'திருமருகாற்றுப் படகை' சொல்கிறது.

திராவிடத்தின் தளன்மயுடன் தொடர்புள்ள நாடான ஈரான் அதாவது அன்றயைப் பாரசீகத்தில் 'ஷொரஸ்ட்ரியன்' என்ற மத்தகை வழிபடும் பாரசீக மக் களின் கடவுள் சஹுரிய பகவான். கி.பி. 633-654 காலகட்டத்தில் முஸ்லிம்களின் படயெடுப்பின் பின் அவர்களின் மொழி காலச்சாரம் நிரம்பலமாக் கப் பட்டது. ஆனால் இன்னும் அங்கு சில இடங்களில் அந்து சஹுரியவணக்க முறகை தொடர்கிறது.

எஜிப்திய அரசர்கள் கி.மு. 3150- தொடக்கம் தங்களகைச் சஹுரியனின் வம்சம் என்று சொல்லிக் கொண்டவர்கள். எஜிப்தகை வறெறி கொண்ட அலகெக்ஷாண்டா (கி.மு 332); தன்னகைச் சஹுரியனின் அவதாரமாக அழகைக் கும்படி எஜிப்திய மக் களுகக் ஆணயிட் தாக வரலாறுண்டு. அதன்பின்னர், அவனால் அடிமைப் படுததுப் பட்ட நாடுகளில் அவன் 'சிக்கண்டர்' என்றும் வணங்கப் பட்டான். மத்திய திரகைக் கடல்

நாடகங்களில் 'இஸ்கந்தா' என்ற பெயர் இன்றும் வழக்கத்திலுள்ளது.

கி.மு 323-326ல்) அலக்சாண்டர் இந்தியா வந்த கட்டத்தின் பின்தான், மூலகனசை, சபிரியனின் மகனாகச் சித்திரிக்கிறார்கள் என்பதும் ஒரு கதை.

அத்துடன், அலக்சாண்டராகும் பாரசீ கமன்னராகும்; கி.மு.334ல் நடந்த போர்தான் சபிரன் போராகத் திரிவு படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற தகவலுமுண்டு. சில கால கட்டங்களில் சில கழுமுகள், தங்களது தவேயான விதத்தில், சில கடவாள் களை மனே மை படுத்துவது காலம் காலமாக நடக்கும் விடயமாகும்..

00000000 0000 0000000000000000!

இதுபற்றி மலேகே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆபிரிக்காவிலுள்ள எஜிப்தியப் பண்பாட்டிற்கும் சிந்துவெளி நாகரிகத்திற்கும். தொடர்புபற்றும் காலங்களில் உள்ள கடவாள் வழிபாட்டுத் தலங்களும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். காலங்களில் கோவில் படதை தவன் தமிழன். ஆபிரிக்காவில் 'இங்கா' இனத்தவர், தமிழர் மாதிரியே காலங்களில் கோயில் கட்டி வழிபட்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழர்களின்; 'காலக் கோயில்கள்' தழுவிய விதத்தில், 'எஜிப்திய பிரமிட்' என்பவை உண்மையான, மலகைகற்ற இடத்தில் சயெற்கயாக உருவாக்கப்பட்ட 'பெரியமடோகளாக' என்ற களேவியும் எழுகின்றது. எஜிப்திய பிரமிட்டுக்களும், கி.மு (4.700 வருடங்களாகும்) முன் (2630-2611). மன்னர் டஜோஸர் என்பரால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மூலகனதைத் தமிழர் வழிபடும், மூலகைகளில், பல ஆதிக் குடிகளின் வழிபாட்டு, மிச்ச சமோச சங்கள் தங்கியிருக்கின்றன. இதற்கு மூலக வழிபாட்டின் ஒரு கற்றாய் விளங்கும், ஆண்பண்கள் ஒன்று சேர்ந்த பக்தி நடனமான 'வெறியாடல்' சீரிய சான்றாக அமையக் காணலாம். இந்த வழிபாட்டு மூலகை மத்திய தரகை கடல் பகுதி மக்களின் வழிபாட்டு மூலகையுடன் ஒத்திருக்கிறது.

எவ்விடையு. குளொத்தி, (1978) என்பவரின் தகவலின்படி, சில புதைபொருட்களின் தடயங்கள் மத்தியதரகை கடல் பகுதிக்கும் தமிழராகும் மிடையே நிலவிய தொன்மதைத் தொடர்பை வலியுறுத்துகின்றன. பெருங்கற்கால ஈமம் புதைபொருட்கள், சிரிய நாட்டில் இருப்பதுபோல், காணப்பட்டிருக்கின்றன. நீலகிரி மலகை சாரலில் கிடகை கப்பெற்ற வெண்கலக் கிண்கள்கள் போன்று சிரியாவிலும் உள்ளன. திருநெல்வேலி (ஆதித்த நல்லூர்) பகுதியில், கண்டெடுக்கப்பட்ட இரும்பாலான பொருட்கள் பாலஸ்தீனத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டவற்றிற்கு ஈடானவையாகும்.!

ஆதித்தமிழர்கள் உலகிலிருந்த பல பழகை குடிகள்களால் பண்பு தய்வங்களை வழிபட்டவர்கள். தமிழரின் மூலக வழிபாட்டில், மூலகனின் தாயாகக் கொற்றவை பதியப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழர்கள் வழிபாட்டில் பல தரப்பட்ட பண்பு தய்வங்கள் இருக்கிறார்கள், சக்தி வழிபாடு, அம்மன் வழிபாடு இன்னும் தொடர்கின்றன. இதற்கு உதாரணமாக இலங்கையின் கிழக்கில், தொடர்ந்து போற்றப்படும், தமிழரின்; தாய் வளி மரபு ஒரு உதாரணம். அத்துடன், சாமேரிய நாகரிகத்திலுள்ளது, 'நாக வழிபாடு, தாய் தய்வ வழிபாடு, கோவில் அமைப்புகள், என்பன தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டோடு ஒன்றிப் போவதாகக் கருதப்படுகிறது.

இந்தியத் தொன் மக்களிடையே பணை வழிபாடு தொடர்ந் திருக்கிறது. இதற்கு உதரணமாக,வங்காளத்தில் தொடரும் காளி வழிபாடும் ,நபோளத்தில் நடக்கும் 'கும்ரி' வழிபாடும் மிச்ச சொச்சங்களாகும் .

மூரூக வழிபாடு மாதிரி வழிபாடுகளைக் கொண்ட.மறே காசியாவின் தொன் மத்துடன் தொடர்புள்ள திராவிடர்கள் , காலக கிரமத்தில் இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் பரந்திருக்கிறார்கள் . அவர்களின் சில காலச்சார மாற்றங்கள் ; அந்தந்த இடங்களில் வாழ்வதற்கு ஏற்றதாக மாறியிருக்கலாம் . அவர்கள் கால மாற்றத்தில் இந்தத் ; திராவிடர் , திறை காசிய ஆதிக் குடிகளோடும் ; கலந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் . ஆனால் ஒருத்தரை ஒருத்தர் அடக்கியதாக வரலாறுகள் இல்லை. சமத்துவ சமுதாய முறை தொடர்ந் திருக்கிறது.

தமிழரின் தொன்மையை மத்திய ஆசியா,ஆபிரிக்காவுடன் தொடர்வதுபற்றி வரலாற்றை நோக்கும்போது,மிகப் பூராதனமான வழிபாட்டு முறைகளைக் கொண்ட கதிர்காமக் கந்தனை வழிபாடும் , இலங்கையில் கிடத்த தொல்பொருட்களையும் நாம் சரேத்துக் கொள்வது தவிரக்க முடியாது.

மூரூக வழிபாட்டின் ஆதிநிலம் இலங்கைத் தீவான களேவி தொடர்கிறது. காரணம் அங்கு மூரூக வழிபாடு தொன்று தொடர்ந் தபாரம்பரிய முறையைப் பின்பற்றி இன்றும் நடக்கிறது. சூமரேய நாக வழிபாட்டு முறையுடன் வாழ்ந்த மக்கள் விஜயன் என்ற இந்திய இளவரசன் 2500 வருடங்களாகும் முன் இலங்கைக்கு வரும் போது இலங்கையின் வடக்கில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் . இவர்கள் வணிகத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் . திறை கில் வாழ்ந்தவர்கள் இயக்கர்கள் என்பவர்கள் இவர்கள் விவசாயம் மட்டுமன்றி,இயற்கையையுடன் பிணைந்த வன வாழ்க்கையிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்கிறது வரலாறு.

மூரூகனைத் தங்கள் மதைத்துணராக வழிபடும் ,இலங்கையிலுள்ள பலாங்கொட என்குமிடத்தில் ,1930ம் ஆண்டு கண்டு பிடிக்கப்பட்ட , தினை கிழக காசியாவிலேயே மிகத் தொன்மையான .37.000 வருடமாகப் புவையுண்ட (ஹோமசுபேபியன்) மனித எலும்புக் கட்டு,,ஆபிரிக்க கண்டத்துடன் தொடர்புடையதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த எலும்புக் கட்டுக்கு அண்மையில் ,ஆபிரிக்கக் கண்டத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட கல்லாலான சில ஆயுதங்களும் இருந்தன.

அத்துடன் ,இலங்கையின் தினைபகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல் தாவரங்கள் தினைந் தியத் தாவரங்களுடன் ஒத்திருக்கின்றன.அப்படியானால் ,இந்தியா,இலங்கை,மத்திய தரகை கடல் நாடுகள் .ஆபிரிக்கா என்பனவற்றுடன் தொடர்புள்ளதாக இருந்திருந்திருக்கிறதா? ஆபிரிக்காவிலிருந்து,மனித இனம் வேறு பலலிடங்களாகும் ச்சென்ற காலகட்டத்தில் இலங்கையை அடந்தவர்களாகக் கணிக்கப் படுகிறது என்று யோசிக்கலாம் .

ஆனால் ,இலங்கைக்கு வந்தவர்கள் , அலுஸ்திரலேயாவாகும் ச்சென்ற அபுரஜினிய குடிக் கள் அத்தனை மக்களும் இந்தியா வழியாகத் தான் சென்றார்கள் என்று மறே காலக சரித்திர ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகிறார்கள் .கும்ரிக் கண்டம் பற்றிய குறிப்புகள் பரிதாகவில்லை.

இப்படி மிகவும் ஆதிகாலத்திலிருந்து இலங்கை சென்றவர்களின் ; பரம்பரையை இன்று

இலங்கையில், மூரூகனதைத் தங்கள் மதைத் துனராக வழிபடும்; வடேர்கள் என்றும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

தமிழர்களின் மூரூகக் கடவுள் வழிபாட்டை ஆய்வு செய்பவர்கள், மூரூக வரலாற்றில் ஒரு பரிசு இடவெளியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இயற்கையின் கடவுளாக. குறிஞ்சி நிலக் கடவுளாக வணங்கப்பட்ட மூரூகன், என்னவென்று கடவுளரின் கடவுளாக உயர்த்தப்பட்டான் என்ற வினா வருகிறது. இந்த நம்பிக்கைக்கும், சமீப மன்னர்கள் இந்தியாவில் மட்டுமல்லாது, கடல் கடந்து தங்கள் ஆட்சியைப் பரப்பியதும்; ஒரு காரணம் என்பது முக்கியமான தடயமாகும்.

மானுடவியல் ஆய்வுக்குச் சரித்திர சான்றுகள் இன்றியமையாதவை. கடந்த சில ஆயிரம் வருடங்களாக, அன்னியரின் வருகையால் தமிழ் இனத்தின், மொழியின் சரித்திரம் வளேட்டுமென்றே. அழிக்கப் படுகிறது. மறக்கப் படுகிறது, களவாடப் படுகிறது. திரிக்கப் படுகிறது என்பதை நினவிற கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு நாட்டைக் கைப்பற்ற விரும்பும் புவர்கள், அந்நாட்டு மக்களையும் கலாச்சாரத்தையும் அழிப்பார்கள் என்பதற்குப் பல உதாரணங்களைச் சொல்லலாம்.;

இயசூ பிறப்பதற்குப் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பு, யுத்த மக்களின் கலாச்சாரத்தையழித்து அவர்களை அடிமையாக்கின ரோமர்.

யூலியஸ் சீசரின் தலமையில், உரோமர் கி.மு. 55ல் பிரிட்டானியாவுக்குப் படையெடுத்தார்கள். ரோமர் எழுதிய சரித்திரத்தின்படி, அக்காலத்தில் இயற்கையை வணங்கிய, ஆணும் பண்ணும் சமத்துவம் என்ற கோட்பாட்டையே உருவிடச் சமுதாயம் பிரிட்டானியாவிலிருந்தது. அவர்களின் சமுதாயக் கட்டுமானங்களும், வணக்க, கலாச்சார முறைகளும் நிர்மலமாகக் கப்பட்டன.

ஆயிரத்து ஐந்து நூற்றாண்டு வருடங்களின் பின் ஆங்கிலேயர்கள் அவர்கள் கைப்பற்றிய நாடுகளிலுள்ள ஆதிமக்களை அழித்தொழித்தது அதற்கு ஒரு உதாரணம், அமெரிக்காவில் மட்டும் பத்து கோடிக் குமலோன அமெரிக்க இந்தியர்களாகக் கொலை செய்தார்கள். அவர்களின் பெரும்பாலான கலாச்சாரம் நிர்மலமாகக் கப்பட்டது.

தனின் அமெரிக்க நாடுகளை அடிமைப்படுத்திய போர்த்துக்கேயரும், ஸ்பானிஸ் நாட்டவரும் செய்த கொடுமைகளுக்கு ஒரு உதாரணமாக, ஸ்பானிஸ் படையினரால் அழிக்கப்பட்ட மாயன் கலாச்சாரத்தின் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

ஆனால், எத்தனை அன்னிய படையெடுப்பு நடந்தாலும், மூரூக வழிபாடு தமிழர்களிடையே தொடர்கிறது. தமிழர்களின் பக்தி அளப்பரியது. பக்தி என்பது ஒருதனி மனித உணர்வாகும். மூரூகன், தமிழரின் கடவுள். தமிழ் ததொன்மையின் வெளிப்பாடு. பன்னிரு தோள்களும் பன்னிரு உயிர் எழுத்துக்கள். மூரூகன் என்ற பதத்தில் 'மூ' மெல்லினம். 'ரூ' இடையினம், 'கூ' வல்லினம். என்று சொல்கின்றனர் அறிஞர்கள்.

மூரூகனின் ஆறு முகங்களையும் தமிழர்கள் வர்ணிக்கும் போது பல விளக்கங்களதைத் தருகிறார்கள். ச.வ.சுப்பிரமணியம், ஜி.இராஜநே திரன் (1985) என்ற அறிஞர்கள் கூறும் போது, சங்ககாலத்தில் தமிழர்கள் வானியலில் வல்லுனர்களாக

மமேபட்டிருந் ததாகக் கஃறுகிறார்கள். கிரகேக்,எஜிப்த் நாடுகளில் மட்டுமல்லாமல் பல நாடுகளில், நட்சத் திரங்கள் வணக்கத்துக்குரியதாகவும் வழிகாட்டியாகவும் இரூந் திருக்கிறது.ஓறியன் என்றழைக்கப்படும் 'மான்தலை' விண்மீன் குழுவின் பிரதி பலிப்பாக மஃன்று எஜிப்திய பிரமிட்சுகளும் கட்டப்பட்டிருப்பதாகக் கஃறப்பட்டிருக்கிறது.

சங்ககாலத்தில் மூருகளைத் தமிழர்கள் 'சயேனோன்' என்றழைத்திருக்கிறார்கள். சயேனோனின் மறுபெயர் சவ்வாய்.இந்நாள் மூருகனின் நாளாகத் தமிழர்களால் வணங்கப்படுகிறது. நாசாவின் வானியல் ஆய்வில்

சவ்வாய்க் கிரகம் என்பது'சிவப்புக் கிரகம்' றெட் பிலானெட் என்று சொல்லப்படுகிறது.

சிவப்பு நிறமுடைய சநெ்திலாக மூருகளை வழிபடுவதற்கும் சவ்வாய்க் கிரகத்திற்கும் ஏதும் தொடர்புண்டா என ஆய்வு செய்யவேண்டும்.

'மூருகனின் பன்னிரண்டு கைகளும் பன்னிரண்டு மாதங்கள் என்றும், ஆறு முகங்கள் ஆறு காலங்கள், அல்லது ஆறு பூலன்கள். அல்லது, அன்பு, உண்மை, அறிவு. இன்பம், சக்தி. சித்தி என்ற பரிமாணங்களைக் கொண்டது என்றும் சொல்கிறார் அறிஞர் கமில் சுவலபில (1975)

மூருகனின், இரூ மனைவியரும் இரவூம் பகலும் என்றும் அகமும் பூறமும் என்றும், இம் மனைமறுமனை என்றும்; சொல்வாருமளளர்.

தமிழ்க், கடவுள் தன்னை எதிர்த்த சஃரபதும்னகைக் கொலை செய்யாமல் அவனைத் தனது மயில் வாகனமாக கியதாக் கியது தமிழரின், மன்னிக்கும் மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது என்பாரும்புண்டா.

மூருகளை வழிபட எடுக்கும், காவடி என்பது. 'கா' என்ற சொல்லின் திரிபே என்கின்றனர் அறிஞர். ஒரு தலைவனுக்கு, அல்லது கடவூள்குக்கு மக்கள் பிரியமாக எடுத்துச் செல்லும், அரிசி, பழங்கள், நெய், தனே, என்பன அடங்கும். இலங்கையின் கிழக்கின் கிராமப் பகுதியில் இந் தக 'காவூ' கொண்டாடு செல்லும் கலாச்சாரமிருந்தது. அந்த பாரம்பரியத்தின் நீட்சிதான்; மூருகன்கான. பால் காவடி, பன்னீர்க் காவடி, பூஷ்பக் காவடி எனப் பவற்றன் மஃலமாக இரூக் கலாம்.

000000000000 0000000000 :

'சீ' ர்கழெ சநெ்திலும். சவ்வகோடும் வண்குன்றும், ஏரகமும் நீங்கா இறவைன்' என்று சிலப்பதிகாரத்தில் மூருகன் வரணிக் கப்படுகிறான். இவனைத் தடேடி. ஆண்களும் பண்களும் காவடியாடிக் கொண்டாடு சமத்துவமாகக்; கதிர்காமம் செல்லும் மூருக பக்தர்களின் தலயாத்திரை கண்கொள்ளாக் காட்சியாகவிரூக்கும்.

வலை வணங்கும் தொண்டமானாறு செல்வச்சன்னிதி, யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற் தொடங்குப, இலங்கையின் பெரு ஆறான மகாவலி கங்கை கடலுடன் கலக்கும், திருகோணமலை மாவத்தின் கிளிவெட்டி மண் வரூகல் வலோயுத சுவாமி கோயிலைத் தரிசித்து பின்னர் கிழக்கு மாகாணம் மட்டக்களப்பிலுள்ள, மண்டஃரீ

தொடக்கம் திருக்கோயில் ஊரிலிலுள்ள சித்திர வலோயுத கோவிலதைத் தரிசித்து, உகந்தகை கந்தன் கோயிலயையும் வழிபட்ட பின் இந்த யாத திரை கதிர்காமகந்தனிடம் முடியும்.

இந்த யாத திரையில் தமிழ்ப்சேமம் நல்லுலகின்; நகர்கள், கிராமங்கள். சரேந்த பக்தர்கள், சாதி, மத, வர்க்க, ஆண்பணை பதேமற்று ஒன்று பட்டு முருகனிடம் செல்வார்கள்.

இந்த யாத திரையில், முருகனுக்காகப் பாடப்படும், திருப்புகள், காவடிச் சிந்து, கதிர்மலையைப் பற்று, கும்மிப்பாட்டு, குறவள்ளி பற்றிய காதற்பாடல்கள், தோத்திரப் பாடல்கள், தத்துவப் பாடல்கள், என்று பல தரப்பட்ட பாடல்கள் காற்றுடன் கலந்து வந்து வீடுகளில் உறங்கும் குழந்தையின் கனவிலும் தாலாட்டும்;.

இலங்கையில் ஆண்களும் பெண்களும் சமத்துவமாக ஆடிப் பாடுவதை அனுமான கண்டதாக இராமணம் சொல்கிறது.

ஒரு தனிமனிதன் தன் பக்தியை வெளிப்படுத்த, பாடுவது, ஆடுவது. விரதம் இருப்பது, மவுனம் இருப்பதெல்லாம் அவனின் தனியுணர்வை வெளிப்படுத்துவது. இந்த சூதந்திரம் முருக வழிபாட்டில் பிரதிபலிக்கும் தமிழர் பண்பாடாகும்.

முருகனைப் பற்றிய இலக்கியக் குறிப்புகள் சங்கத் தமிழ்க் காலத்திலிருந்து தொடர்கிறது. கி.மு. 300-கி.பி. 700 ஆண்டுவரை 'இலக்கியத் தமிழ்க் காலம்' என்று வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் திருமுருகாற்றுப் படையில், முருகன் குறிப்பிடப்படுகிறான். 'திருச்சந்திர புராணம்' என்ற பதிவில் வள்ளி முருகனின் மூதற் மனைவியாகவும், தயெ வஞானை பரதவப் பெண்ணாகவும்; பாடப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழுக்கு இலக்கணம்; தந்ததொல்காப்பியத்தில் மூதலாம் நூற்றாண்டிற் முருகன் குறிப்பிடப்படுகிறான்.

கி.பி. 700-1600 காலகட்டம், 'பக்தித் தமிழ் கால கட்டம்'; என்று சொல்லப் படுகிறது.

9-10ம் நூற்றாண்டிலிருந்து, பல தமிழ் மன்னர்களால் பல கோயில்கள் கட்டப்பட்டன.

வரகுணபாண்டியன் கி.பி; 9ம் நூற்றாண்டில்; இலங்கைக்குப் படையெடுத்த வரலாற்றுண்டா. (சுப்பிரமணிய மணிய தசைக சுவாமிகள் 1985).

சோழ மன்னன் 1017ல் இலங்கையைக் கைப்பற்றினான். யாழ்ப்பாணம் நல்லூர்க் கோயில். சண்பகப் பெருமாள் என்பவரால்; 1450ல் கட்டப்பட்டது. பிறகாலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளிலும், மாவிட்டபுரம், கந்தசுவாமி கோயில், செல்வச் சன்னிதி முருகன் கோயில், இணுவை முருகன் கோயில் என்பன போன்ற பல கோயில்கள் கட்டப்பட்டன.

கிழக்கு மாணத்தில சரித்திரம் விஜயன் இலங்கைக்கு வந்த காலத்துடன்

தொடங்குகிறது. பாண்டிய பரம்பரையில் வந்த ஆச்சிகள், நாச்சிகள் ஆண்ட தடயங்கள் அங்குண்டுகளின் கதிரகாமம் என்று சொல்லப்படும் மண்டபம் - தில்லை மண்டபம் என்ற இடத்தில் கந்தசாமி கோயில் கட்டப்பட்டது. திருக்கோயில் சித்திரவாலயத்தால் ஆலயம், சித்தாண்டி மூலகன் கோயில், திருக்கோணமலை கிளி வட்டிப்பகுதியில் வருகல் வலையாத்தஸ்வாமி என்று பல கோயில்கள் இருக்கின்றன..

இக் கால கட்டத்தில், மூலகன், இந்தியா இலங்கை வாழ் தமிழர்களின் மலகல் கடவாடாக மூதன்மை பெறுவது தெரிகிறது.

கச்சியப்பரின் கந்தபூரணமும் இக்கால கட்டத்தில் எழுதப்பட்டது; (ஆ. வலுப்பிள்ளை (1985)).

14ம் நூற்றாண்டில், அருணகிரிநாதர் தனது பக்திப் பாடலால் மூலகன் மக்கள் கடவாடாகினார். அவர் மூலகனுக்கு எழுதிய திருப்புகழில் உருகாதார் யாரும் இல்லை. பக்தித் தமிழைச் சாதாரண மக்களின் தமிழாகத் தனது மூலகன் பாடல்களால் வரலாறு படதத் தவர் அருணகிரிநாதர்.

வள்ளியை, மூலகனின் ஆறு சக்திகளில். ஒரு சக்தியாகக் காண்கிறார் அருணகிரிநாதர்.

'ஏறுமயில் ஏறி விளையாடும் முகம் ஒன்றே
 ஈசனுடன் ஞானமொழிபேசும் முகம் ஒன்றே,
 கபீரமடியார்கள் வினதை ரத்தமுகம் ஒன்றே
 குன்றுருகுவலே வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே,
 மாறுபடும் சபரி வததை தமுகம் ஒன்றே
 வள்ளியை மணம் புணர்வந்த முகம் ஒன்றே,
 ஆறுமுகமான பொருள்நீயரளவணையும்,
 ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே' என்கிறார் அவர்.

வள்ளியையும் மூலகனையும் தமிழ்ப்பகுதிகளிலுள்ள நாட்டில் புறமக்கள் பாடியதைப் போல வேறு எந்தக் கடவாளையும் பாடவில்லை. தமிழரின் மூலகன் வழிபாடு, கவிதைப் பாடல்கள்; குறவஞ்சி, நாடகம், தாலாட்டுப் பாடல்கள், என்ற நீட்சியில் வளர்கின்றன. இயல் இசை, நாடகம் என்ற மூலகனின் அத்தனை கலவைபிவிலும் அவன் வழிபாடு தொடர்கிறது.

மூலகனுக்கு, குமரகுரபரர், இராமலிங்கசுவாமிகள்; பாம்பன் சுவாமிகள், அண்ணாமலை ரெட்டியார், வண்ணாச்சரபம் தண்டபாணிசுவாமிகள் ஆகியோர் அரிய பெரிய பக்தி மாலகளைப் பாடலாக அணிவித்திருக்கிறார்கள்.

1600 தொடக்கமுள்ள காலம் தொடக்கம் இன்று வரையுள்ள காலத்தை 'தமிழ் காலம்' என்றும் வரையிடுவோர் உண்டு.

கந்த சில நூற்றாண்டுகளாக பல வித காரணங்களால் தமிழர்கள் உலகமெங்கும் பரந்து வாழ்கிறார்கள். அவர்களால் தங்களாகக் காலகந்த கலியுக வரதனாக மூலகன் விளையுமா? பல லிடங்களிலும் தொடர்கிறது.

கிரதோயுகம் (182.800 வருடங்கள்);, திரதோயுகம் (129600 வருடங்கள்);, துவாபர

யுகம் (864.000 வருடங்கள்) என்ற மபின்று யுகங்கள் அழிந்தபின் இப்போது கலியுகம் (432.000 வருடங்கள்) 6000 ஆயிரம் ஆண்டுகாலம் நடக்கிறது. இந்தக் காலத்தில் நரேமகைகிடமிருக்காது.கொலை கொள்ளையதிகரிக்கும்.

இயற்கையின் கோரத்தால் பரேழிவர்கள் நடக்கும்.அக்கினியின் கோபத்தால் காடும்.வீட்டு மன்கைகள் எரிந்தழியும்.இடைவிடாத மழையினால் பயர்கள் அழியும்.பலர் குடிபயர்வர். இந்தக் கலிகாலகட்டம் எப்போது தொடங்கியது என்பதும் இந்த நம்பிக்கையுடைய திராவிடத் தமிழரின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் வாழ்க்கை மாற்றங்களையம் ஆய்வு செய்தல் நல்லது.ஏனென்றால் ஆறாயிரம் ஆண்டுகாலகட்டம் என்பது பல மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தது என்று இந்தக் கட்டுரையில் பல இடங்களில் பதிவிடப்பட்டிருக்கிறது.

உதாரணமாக,கி.மு.3000-2800 வருடத்தில்,அதாவது இன்றைக்குக் கிட்டத்தட்ட ஆறாயிரம் வருடங்களாக முன்,இந்திய சமுதாயத்தில் விழுந்த விண்கலத்தால் (மீட்டுறியோரடைஸ்) பரேழிவ நடந்தது என்பது வரலாறு. இக்காலகட்டம்,பரேழிவச்சியுடன் சங்கம் வளர்த்தபின்புகார அழிந்த காலமா என்பது களேவி. மூரகனைக் கலியுகக் கடவுளாக நம்பிய காலகட்டத்தின் ஆரம்பமா இக்காலகட்டம் என்பதும் களேவிகுறியாகவிருக்கிறது.

19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து தன்னகத்துத் தமிழ் மக்கள் ஆங்கில ஆதிக்கவாதிகளால்,இலங்கை, மலசீயா,தென் ஆபிரிக்கா, மறேகிந்தியத் தீவுகள் போன்ற இடங்களிலுள்ள கரும்புத்தோட்டங்கள்,தேயிலை, காப்பித் தோட்டங்களில் வலை செய்கக் கபலிகளாக அழைத்துச் சன்றாரர்கள்.அதே காலகட்டத்தில் வணிகரீதியாக தமிழ்ச் சட்டிபரம்பரையினரும் மறேகுறிப்பட்ட நாடுகளுக்கூச் சன்றாரர்கள்.

அவர்கள் சன்றவிடமெல்லாம் அவர்களின் பக்தியுடன்; கலியுக வரதனும் சன்றான..

இலங்கையில் கொழும்பு மாகநிலில் வணிக இடங்களான, மோதர,ஜிந்துப்பட்டி போன்ற இடங்களிலும் தமிழர்கள் வாழும் குடியிருப்புகளான, பம்பலப்பட்டி, வள்ளவத்தலை போன்ற இடங்களிலும் மூருகளுக்கூக் கோயில்கள் எழுந்தன.

இலங்கை,மலசீயா,தென்னாபிரிக்காவூக் கூ உடல் உழைப்பாளிகளாகச் சன்ற தமிழர்களால் அவ்விடங்களிலும் மூருக தலங்கள் எழுந்தன.

20ம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலகட்டத்தில் இலங்கையில் 'சிங்களம்'மட்டும் என்ற சட்டத்தால்; தமிழருக்கூண்டான அரசியல் நெருக்கடியால் ஆங்கிலம் பதித்த தமிழர்கள் இலங்கையை விட்டு வளையநேரி பிரித்தானியா,அவுஸ் திரலேயா,கனடா, அமெரிக்கா,நியூஷீலண்ட், என்ற ஆங்கிலம் பசேம நாடுகளுக்கூச் சன்றாரர்கள்

மானுடவியல் அறிஞர்கள் சொல்வதுபோல், கடவள் வழிபாடு ஒரு மனிதனின்,கலாச்சாரத்துடன் மட்டும்ல்லாது,மன உணர்வுடனும் ஒன்றிப் பிணைந்தது.1983ல் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கூ எதிராகச் சிங்கள அரசால் தொடங்கப்பட்ட இன ஒழிப்பு நடவடிக்கையால், இலங்கைத் தமிழர்கள், ஆங்கிலம் பசேம நாடுகள் மட்டும்ன்றி, ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிற்கும் சன்றாரர்கள்.

இக்காலகட்டத்தில் தமிழர்கள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகள் அளப்பரியன.

அவற்றிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாக்கக் கலியுகக் கந்தனை வழிபடுகிறார்கள். மூரூக பக்தி உலகம் பரந்த தமிழனின் உதிரத்தில் ஊறிப்போயிருப்பது ஆதித் தமிழனின் இயற்கைக் கடவளாக வணங்கப்பட்ட மூரூகன் 21ம் நூற்றாண்டின் தமிழர்களின் அகிலம் பரந்த அபரிமிதமான சக்தியாக உருவெடுத்திருக்கிறான்.

தமிழன் சனெற இடமெல்லாம், மூரூகனால் சவைம் வளர்கிறது. தமிழ் மொழியும் வளர்கிறது.

உலகின் இரூபத்தனைத்து விகிதமான மக்களதைத் தன் பிடியில் வைத்திருந்த இங்கிலாந்தில், தமிழர்கள் உட்பட, உலகின் பல பாகங்களிலுமிருந்தும் இங்கு வந்த 330க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் சமத்துவமாக வாழ்கிறார்கள்.

மூரூகன் தனதுகுலமற்ற வள்ளியைக் காத்த திருமணம் செய்ததுபோல, பிரித்தானியாவில், இந்த உலகத்திலேயே மிகப் பெருமளவிலான கலப்புக் காதல் திருமணங்கள் நடக்கின்றன.

அப்படியான இங்கிலாந்தில் தமிழர்கள்; இங்கு கால்பித்த கடந்த, அறுபது ஆண்டுகளாக வாழ்கிறார்கள். தமிழரின், கலாச்சார பண்பாட்டு மூற்கைளை அவதானித்தும், அவர்களின் சமய நம்பிக்கைகளை மதித்தும், அவர்களின் அயராது உழைப்பு, கல்வியின் முன்னேற்றம் போன்ற பல காரணங்களாலும்; பிரித்தானியாரால் தமிழர்கள் மிகவும் மதிக்கப் படுகிறார்கள்.

இங்கிலாந்தில் கிட்டத்தட்ட 300.000-400.000 தமிழர்கள் வாழ்வதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. அவர்களின் பெரும்பாலானவர்கள் இலங்கைத் தமிழர்கள். இலங்கையில் தொடர்ந்து அரசியற் பிரச்சினையால், 1950ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து இங்கிலாந்துக்கு வரத் தொடங்கியவர்கள். 1970ம் ஆண்டின் மத்தியில், மூரூகனுக்கு ஆலயம் அமைப்பதும், தமிழில் பிச்சுகள் செய்வதற்குமான செயற்பாடுகளை, சவைசமய ஆர்வலரான திருசபாபதிப் பிள்ளை அவர்கள் முன்னெடுத்தார்கள்.

அக்காலகட்டத்தில், திருச்செந்தூர் மூரூகனின் சிலை ஒன்றை வைத்து, விமபிள்டன் என்ற நகரில், ஒரு பெருமண்டபத்தில் மூரூக வழிபாட்டைத் தமிழ்ப்பாடல்கள் வணக்கத்துடன் ஆரம்பித்தோம். அதைத் தொடர்ந்து, லண்டனின் வடக்கிலுள்ள ஹகைடே உயர்குன்றம் என்ற இடத்தில், மூரூகனுக்கு முதலாவது ஆலயம் 1980ம் ஆண்டுகளின் மத்தியில் உருவானது. தமிழில் பிச்சுகள் ஆரம்பித்தன.

2002ம் ஆண்டு பிரித்தானியா மகாராணி, மான்மமை மிகு, எலிசபெத் அவர்கள் தனது 60வது முபிசுட்டு விழா ஞாபகார்த்த நாளன்று, தமிழ்க் கடவுளான ஹகைடே உயர்குன்றம் மூரூகனை வந்து தரிசித்துச் சனெற்றார்.

இன்று, லண்டன் மட்டுமல்ல, இங்கிலாந்தில், பல இடங்களான, சிறிமூரூகன் ஆலயம், ஈஸ்ட் ஹாம், சிறிமூரூகன் ஆலயம். லெஸ்டர் மூரூகன் ஆலயம்; மில்டன் கீன்ஸ் மூரூகன் ஆலயம் கவனடறி; மோல்டன் நகர் மூரூகன் ஆலயங்கள், சிறிஸ்கந்தவோல் ஆலயம் வலேஸ் நாட்டில் என்ற பல இடங்களில்; மூரூகன் வள்ளியுடன் பவனி வருகிறான்.

திருவிழாக் காலங்களில் லண்டனிலும் மூரூகன் ஆலயங்கள் அமறைந்த மற்றைய

மாநகரங்களிலும்; காவடியாட்டமும் தமிழில் ஒலிக்கும் திருப்புகழும் வானபைப் பிழக்கின்றன. தமிழர்களின் வணக்கமுறையின் பாரம்பரியம் ஆங்கிலயேரதை திகைக்கப் பண்ணுகிறது.

ஆங்கில சரித்திர ஆய்வாளரும், ஒலிபரப்பாளருமான மகைக்கல் வுட் அவர்கள், தமிழர்களபைப் பற்றிப் பசேும்போது, 'இன்னும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் பாரம்பரிய தொடர்மயான சரித்திரத்தகை கொண்டவர்கள்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். மானிடவியலாளர்கள், கடவுளின் மகிமையை, மனிதர்களின் மனவளர்ச்சி, அறிவாற்றல், நம்பிக்கை, என்பனவற்றுடன் இணைத்து ஆராய்கின்றனர். தமிழர்களின் பார்வையில், கந்தரனுப்பதியில் சொல்லப்படும்

'உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்,
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய் கதியாய் விதியாய்க்
கூருவாய் வருவாய் அருள்வாய் கூகனே'

என்று அனதைத்து தத்துவங்களையும் உள்ளடக்கியவனாயிருக்கிறான் முரகன். இதனை விட மந்திரம் வேண்டுமும் தவேயை மனிதரை வழிநடத்த?

தமிழர்களால் வணங்கப்படும் எந்தக் கடவுளார்களாக்கும் கிடயை விசடே ஸ்தானத்தில் முரகன் ஏற்றம் கண்டிருக்கிறான். அவன் தமிழரின் முழுமுதற் கடவுள்.

rajesbala82@gmail.com